

СТИХОДИЛЪР

ПЕТЪР ПЕТРОВ

софия
2020

© Петър Петров, автор, 2020

© Издателство „Изток-Запад“, 2020

ISBN 978-619-01-0645-6

***Ти си от тия поети, които лекуват и разболяват едновременно.
Разболяваш, за да лекуваш отново. На това му се казва наркотик.***

***Уморена, без да си прочета вечер твой стих не заспивам.
Стиховете ти са като наркотик. Ти си наркотик.***

***Ти си дозата, която болното за нежност тяло
и гладната за любов душа постоянно увеличават.***

А тази ненаситност е смъртоносна.

***Пристрастена съм вече.
Обичам поезията ти.***

Докосваш с думи.

[читателско мнение]

СТИХОТИН

Искаш ли да си гръпнеш от
това стихотворение,
което ти свих?

Кажи ми,
нуждаеш ли се още сега
от една бърза доза стихотин,
от вдигане нивото на допамин?

Хайде, какво чакаш,
доближи устни
и си гръпни...

НЕНАСИТНО

Поезия е
да ѝ предложиш
без предварителни
уговорки със себе си,

докато разглеждате ненаситно
непознати книги в книжарница,
в която влизате за първи път,

и да няма как
да избягаш
от думите,

от това стихотворение
да няма как да избягате...

СРЕД МИРИЗМАТА НА КНИГИ

Подари свобода
на тайните си
желания.

Времето
ще си каже гумата.

Не, поетите взимат
гумата от устата на времето.

Оставам те да се разправяш с него.

Да, това си е моя работа, казах ѝ,
преди да я целуна за първи път,
по средата на книжарница,
пред очите на всички,
сред миризмата
на книги...

Така, както
един поет целува за първи път,
никой друг не може, никой друг.

МЕЖДУРЕДИЕ

Това междурегие
говори повече
от което и
да било
друго.

Настани се
удобно в него.

Зарежи всичко останало.
Нека и останалото те зареже.

Отпусни се.

Чуй думите ми
как текат в жилите ти.

И това не е банална мелодия,
нито емоционален рекет,
а безпощадна нежност,
с която ми се иска
да се изтощя
още сега
по теб.